

10e zondag door het jaar B

Eerste lezing (Gen.3,9-15)

Nadat Adam van de boom gegeten had,
riep de Heer God de mens en vroeg hem: "Waar zijt gij?"

Hij antwoordde:

"Ik hoorde uw donder in de tuin
en toen werd ik bang, omdat ik naakt ben;
daarom heb ik mij verborgen."

Maar Hij zei:

"Wie heeft u verteld dat gij naakt zijt?
Hebt ge soms gegeten van de boom die Ik u verboden heb?"

De mens antwoordde:

"De vrouw, die Gij mij als gezellin gegeven hebt,
zij heeft mij van die boom gegeven
en toen heb ik gegeten."

Daarop vroeg de Heer God aan de vrouw:

"Hoe hebt gij dat kunnen doen?"

De vrouw zei:

"De slang heeft mij verleid en toen heb ik gegeten."

De Heer God zei toen tot de slang:

"Omdat ge dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt
onder alle tamme dieren en onder alle wilde beesten!

Op uw buik zult ge kruipen en stof zult ge vreten,
alle dagen van uw leven!

Vijandschap sticht Ik tussen u en de vrouw,
tussen uw kroost en het hare.

Het zal uw kop bedreigen
en gij zijt hiel!"

Tweede lezing (2 Kor. 4, 13-5, 1)

Broeders en zusters,

wij bezitten die geest van geloof waarvan de Schrift zegt:

“Ik heb geloofd,

daarom heb ik gesproken.”

Ook wij geloven en daarom spreken wij.

Want wij weten,

dat Hij, die de Heer Jezus van de doden heeft opgewekt,

ook ons evenals Jezus ten leven zal wekken

om ons tot zich te voeren, samen met u.

Want alles gebeurt voor u:

de genade moet zich in velen vermenigvuldigen,

zodat steeds meer mensen dank brengen aan God,

tot eer van zijn naam.

Neen, wij geven de moed niet op.

Al gaan wij ook ten onder naar de uitwendige mens,

ons innerlijk leven vernieuwt zich van dag tot dag.

De lichte kwelling van een ogenblik

bezorgt ons een alles overtreffende,

altijddurende volheid van glorie.

Wij houden het oog gericht,

niet op het zichtbare,

maar op het onzichtbare;

wat wij zien gaat voorbij,

de onzichtbare dingen duren eeuwig.

Wij weten het immers:

als de tent die onze aardse woning is wordt neergehaald,

heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel,

een onvergankelijk, niet door mensenhand vervaardigd huis.

Evangelie (Mc. 3, 20-25)

In die tijd ging Jezus naar huis en weer stroomde zoveel volk samen, dat zij niet eens gelegenheid hadden om te eten.

Toen zijn verwanten dit hoorden,
trokken zij erop uit om Hem mee te nemen,
want men zei, dat Hij niet meer bij zijn verstand was.

De schriftgeleerden, die uit Jeruzalem gekomen waren,
zeiden dat Beëlzebub in Hem huisde
en dat Hij door middel van de vorst der duivels
de duivels uitdreef.

Hij riep hen bij zich en sprak tot hen in gelijkenissen:

“Hoe kan de ene satan de andere uitdrijven?

Wanneer een rijk innerlijk verdeeld is,
zal dat huis geen stand kunnen houden.

En wanneer de satan opstaat tegen zichzelf en verdeeld is,
kan hij geen stand houden, maar is zijn einde gekomen.

Bovendien, niemand kan binnendringen in het huis van een sterke
om zijn huisraad te roven

als hij niet eerst die sterke heeft gebonden.

Dan pas kan hij zijn huis leeghalen.

Voorwaar, Ik zeg u:

alle zonden zullen aan de mensen vergeven worden,
ook alle godslasteringen, die zij uitgesproken hebben,
maar als iemand lastert tegen de heilige Geest,
krijgt hij in eeuwigheid geen vergiffenis;
hij is bezwaard met een eeuwig blijvende zonde.”

Dit omdat zij gezegd hadden:

“Er huist een onreine geest in Hem.”

Eens kwamen zijn moeder en zijn broeders,
en terwijl zij buiten bleven staan,
stuurden ze iemand naar Hem toe om Hem te roepen.

Er zat veel volk om Hem heen, dat het bericht doorgaf:

“Uw moeder en uw broeders daarbuiten vragen naar U.”

Hij gaf hun ten antwoord:

“Wie is mijn moeder,
wie zijn mijn broeders?”

En terwijl Hij zijn blik liet gaan

over de mensen, die in een kring om Hem heen zaten, zei Hij:

“Ziehier mijn moeder en mijn broeders.

Want mijn broeder en mijn zuster en mijn moeder zijn zij,
die de wil van God volbrengen.”